

SØNDAG FOR DE FORFULGTE

Hva med oss?

Prekentanke i forbindelse med
Søndag for de forfulgte 2020.

Ingvar Isene seniorrådgiver misjon i Stefanusalliansen

Mark 10: 28-31

Da tok Peter til orde og sa: «Hva med oss? Vi har forlatt alt og fulgt deg.» Jesus svarte: «Sannelig, jeg sier dere: Enhver som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller mor eller far eller barn eller åkrer for min skyld og for evangeliets skyld, skal få hundre ganger så mye igjen. I den tiden som nå er, skal han få hus, brødre, søstre, mødre, barn og åkrer – men også forfølgelser – og i den kommende verden evig liv. Men mange av de første skal bli de siste, og de siste skal bli de første.»

Teksten er en del av en større fortelling. Peter har nettopp hørt og sett Jesus møte en rik ung mann som godt kunne tenke seg å følge Jesus, men som gikk skuffet bort da prisen ble for høy. Peter og de andre disiplene ble forskrekket da Jesus sa at det var lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye, enn for en rik å komme inn i Guds rike.

Så er det som om Peter kommer på at han og de andre disiplene har forlatt alt for å være lærling hos Jesus, så han spør:

Hva med oss?

Joda; det er en lønn for å følge Jesus. Og den høres riktig så fet ut. Hundre ganger så mye igjen. Brødre, søstre, mødre, barn og åkrer. Betyr dette at den som følger ham, en gang senere i livet, skal velte seg i privat luksus?

Kanskje ikke. For flere av dem som gikk sammen med Jesus i hans samtid, og for folk i menighetene i tiden etterpå, fikk oppleve hva det kostet å være en disippel. Mange ble drevet på flukt og måtte bokstavelig talt forlate alt de eide. Andre ble kastet i fengsel, torturert og drept. Selv ble Jesus korsfestet, en av de mest lidelsesfylte og ondskapsfulle henrettelsesmåter mennesker har klekket ut.

Jesus forberedte disiplene på at å følge ham ville koste. *"Har de forfulgt meg, så vil de også forfølge dere."* Joh. 15,20.

Den høye prisen er ikke et utslag av en asketisk holdning, men kommer som en konsekvens av den reorientering av livet som det innebærer å følge Jesus. Vår tekst utfyller perspektivet; jo det koster alt, men det er en lønnsom investering. Den som oppgir sitt eget, skal få hundrefold tilbake.

Stefanusalliansens tjeneste er blant de forfulgte. Mange har fått kjenne på kroppen at troen koster. En av dem er Vang, en ung mann av Hmong-folket som vi møtte under et besøk til Vietnam. Han fortalte sin historie som illustrerer hvordan dette kan være.

Da han og kona kom til tro på evangeliet fikk de et vanskelig valg, fornekte Jesus eller risikere utstøtelse. Høvdingen, sammen med den øvrige ledelsen av landsbyen og det lokale politi, forlangte at han avsverget sin kristne tro ellers måtte han og familien forlate landsbyen med gård og grunn.

Ekstra vanskelig ble dette fordi høvdingen var hans egen onkel og bror til hans far. Onkelen tok saken i egne hender og banket Vang opp med en stokk og tvang broren til å utstøte sin gene sønn slik at han ble frakjent som sønn i familien og dermed også gjøre ham arveløs.

Alt dette pågikk en god stund. Der vi sitter og hører ham fortelle, bryter Stefanusalliansens partner, som støtter og hjelper Vang, inn og sier:

"Han ringte meg etter at han hadde blitt kraftig slått av sin egen onkel. Han snufset og var lei seg. Men da han senere ringte meg og sa at han var blitt gjort arveløs og utstøtt av sin egen far, da hulkegråt han og var ikke til å trøste."

Det å bli avvist av sin egen far er svært traumatisk og rører ved så grunnleggende følelser at smerten ved fysisk mishandling er mye lettere å bære enn det å bli forsaket av sin egen far.

Til slutt kommanderte politiet 12 menn på motorsykkel til å frakte Vang sammen med kona og barna bort fra landsbyen. Hele sitt levebrød mistet de; huset de bodde i, jorda til å dyrke, bøffelen til trekkdyr og all grøde de hadde samlet for å greie seg med gjennom den kalde årstiden. En stund hadde de bare en presenning å søke ly under. Til tross for at dette er i tropene, er det høyt til fjells og kaldt når regnet står på.

Hva med oss? Peter spør, men det er også et spørsmål som menighetene som jo evangeliet først ble skrevet til, må ha kjent på; at prisen for å følge Jesus var høy. Jesus er ikke snau; "Dere skal få hundre ganger igjen, --- hus, brødre, søstre, mødre, barn og åkrer". Det var akkurat det som skjedde med Vang, kona og barna. De ble utstøtt av sine egne, men fikk en ny familie, menigheten i en landsby nær ved ble deres nye familie. De tok seg av dem og gav dem et sted å bo. Menigheten skaffet også et tonn med ris til familien så de ikke skulle sulte.

Vi som følger Jesus i Norge nå, kan også undres, men kjenner oss ikke helt igjen i Peters' spørsmål. De fleste av oss har ikke forlatt så mye. Verken mor, far, barn eller åkrer. Heller tvert om; vi hører med til jordens absolutt mest privilegerte. Våre "låver" er fulle ...

De forfulgte utfordrer oss, for vår bevegelse er ofte motsatte av deres. Vi forlater lite, får stadig mer materiell rikdom. Vår tro trenger at vi bryr oss, husker dem i bønn og hjelper dem med det vi har.

Men mange av de første skal bli de siste, og de siste skal bli de første (v31). På mange måter er vi blant de første, vi har hatt evangeliet i tusen år og vi er rike. Forfulgte blant Hmong-folket i Vietnam er blant de siste, men ofte er de først når det kommer til tro og etterfølgelse. Kanskje er de også blant de første når Jesus i tidens fylde skal lønne dem som fulgte ham?

